

intactum reliquit. Fatetur, inquit cap. 14. non per communionem modo caritatis eorum (sanctorum) nobis passiones in indulgentiis impetiri, ut hoc patello digni simus, qui pretio sanguinis Christi a peccatis resstantibus liberemur; verum etiam per eandem passiones nobis communicatas & applicatas, delicta nostra proprie redimi: usque adeo sane ut sine in nostris, sive in alienis pro nobis passionibus non generaliter tantum medii rationem, per quod meritorum Christi reddamur participes, verum etiam nihil obstante plenissima satisfactione Christi, satisfactionis, qua divinae justitiae satisfiat, agnoscere proprietatem debeamus. Hec illa; Est aut emde hac materia tanto frequentius loquendum, quanto plures sunt, sive aperti, sive occulti indulgentiarum hostes; qui spiritu nimium critico eas impetere solent. Porro, spiritui nimium critico circa indulgentiarum orium suum primum debent hereses hujus temporis. O mali ovi corpus parens non bonus! Verba sunt M. Steyartii D. Lovan. in Thei defensa 18. Martii anno 1690.

REFLEXIO DECIMA QUARTA.

VII. Quam fallax Quenellus fuerit, dum toties asseruit se nonnulli Patrum sententias, maxime Augustini, sectatum, ex hac etiam propositione clarescit. An S. Augustinus nullas admittit afflictiones, nisi quae sint ultiones peccatorum? Audi quid dicat. Relata sententia patientissimi Job, (1) Ecce ipse proximus sum iudicio meo, scio quia iustus inveniar, paucis interiectis adjungit aliam ejusdem sententiam ex cap. 9. Multas enim contriviones meas fecit sine causa, ac tum subiungit: Non ait, nullas fecit cum causa; sed multa sine causa. Non enim propter multa peccata ejus, facta sunt ei multae contriviones, sed propter probationem patientie. Sic & S. Prosper, relata hac Augustini sententia: Iustus quidquam malorum ab iniquis dominis irrogatur, non est poena criminis, sed examen virtutis. Nam bonus etiam si serviat, liber est. Malus autem, etiam si regnet, servus est: nec unius Domini, sed quod gravius est, tot Dominorum quot vitiorum. Relata, dico, hac sententia, ita canit Prosper. (2) Oppressis quoties iustus dominantur iniqui: Non est poena supplicium meriti: Sed virtus fidei sub tali examine crescit. Nec servile gravat, libera corda jugum. Solus peccator servit male, qui licet amplo Usatur regno, sat miser est famulus. Cum mens carnalis nimium dominante tyranno,

Tot servit sceptris, dedita quot vitis. VIII. Hipponensi & Aquitano concinit Aquinas noster 2. 2. q. 108. a. 4. cuius articuli corpus, ut vocant, hic locum meretur. Respondeo, dicendum quod poena dupliciter potest considerari. Uno modo secundum rationem poene. Et secundum hoc poena non debetur nisi peccato: quia per poenam reparatur aequalitas iustitiae, in quantum ille qui peccando nimis secutus est suam voluntatem, aliquid contra suam voluntatem patitur. Unde cum omne peccatum sit voluntarium, etiam originale (ut supra habitum est) consequens est, quod nullus puniatur hoc modo, nisi pro eo quod voluntarie factum est. Alio modo potest considerari poena in quantum est medicina, non solum sanativa peccati praeteriti, sed etiam praeservativa a pecca-

(1) De perfect. iust. cap. 11. (2) In Epigrammatis.

AD MAJOREM DEI GLORIAM.

to futuro, & promotiva in aliquod bonum & secundum hoc aliquis interdum puniatur SINE CULPA; non tamen sine causa. Sciendum tamen, quod nunquam medicina subtrahit majus bonum; sicut medicina carnalis nunquam caecat oculum ut sanet calcaneum. Quandoque tamen infert nocuum mentum minoribus, ut melioribus auxilium praestet. Et quia bona spiritualia sunt maxima bona, bona autem temporalia sunt minima; ideo quandoque puniatur aliquis in temporalibus bonis ABSQUE CULPA, cujusmodi sunt plures poena praesentis vitae divinitus infligite ad humilitationem vel probationem. Non autem puniatur aliquis in spiritualibus bonis sine propria culpa; neque in praesenti, neque in futuro: quia ibi poena non sunt medicina, sed consequuntur spirituales damnationem. Sic facit ille Triumviratus Doctorem Gratia communibus votis damnant Quenellum; cui omnes vitae hujus afflictiones sunt poena, aut medicinae purgativae. At vero Augustinus, post Sacram Scripturam, admittit, multas afflictiones, etiam hominibus iustis immitti, sine causa, idest, juxta Angelicam divinam voluntatis & SS. Patrum interpretem, sine culpa. Servitus, quae homini libero gravissima esse solet, non est poena supplicium meriti, testante Prospero: omnesque afflictiones vitae praesentis, ut ut saepissime sint poena proprie dictae, aut medicinae purgativae, nonnumquam tamen medicinae sunt aut praeservativae, aut promotivae ad majus bonum, juxta Angelicum. Quia acceptus eras Deo, aiebat Raphael Angelus ad Tobiam cap. 12. v. 13. necesse fuit ut tentatio probaret te. Unde Quenellus hic incidit in errorem quem olim tuebatur Eliphas contra patientiae speculum Job cap. 4. pridem ita refutat a S. Thoma cap. 6. Lect. 1. Si autem hoc esset verum, quod Eliphas asserere nitebatur, quod proprie poena peccatorum essent adversitates praesentis vitae, homines patienter & propter gravia peccata graves, & propter levia leves: & sic iusti nunquam gravibus adversitatibus subiacerent, quod patet esse falsum... cum appareat multos sceleratos, quorum peccatis poena Job comparata, quasi nulla erant, quasdam leves adversitates sustinere &c. Quid, quod incidere videatur Quenellus in illum Indorum errorem, de quo P. Josephus Juvenicus Hist. Societatis parte 5. lib. 20. num. 42. ait: Id enim generis humani hostis, qui animarum exitio pacitur, plerisque Indie populis persuasit, hominibus esse morbis, aut alio aliquo natura vitio affectis, vix esse Superos; atque adeo mortales insensas jure istud esse posse? Satis puto me ostendisse, Quenellum, non veterum Patrum, sed haereticorum errores resuscitasse. Vos ergo, qui etiamnum aliter existimatis, rogo atque obtestor, per salutem animarum vestrarum, consulite vobis, dum tempus superest. Nullus sibi blandiatur, quod paratus sit universali obedire Concilio, aut etiam forte ad illud appellaverit: nequit haec ab haereticis crimine, excusare appellatio. Quid enim, rogo, sentitis de Luthero? Haereticusne habendus, an non? Et tamen ille etiam ad Concilium appellaverat: & priusquam illum Decretum Concilii Tridentini, doctrinam ejus spectans, promulgatum fuisset aut formatum (nam decretum de Canonis Scripturis, 1. e. primum contra Lutherum, editum est 8. Aprilis 1546.) mortuus est 18. Febr. 1546. in pertinacia sua, quod a vobis avertat Deus.

I N D E X RERUM PRÆCIPUARUM.

A Bbatis Sancti Cyrani blasphemiam renovat Quenell. nell. 366. Abolvendi praxis Rom. Ecel. conformis Evangelio, non Quenelli 364. Abulius qui committuntur male Ecel. tribuantur 360. Acceptantes Constit. Unigenitus centesimum, tergiverfantes vix 16. num. excedebant. 267. Adam ante peccatum gratiam habuit. 270. Egebat gratia ob unam, nos ob plures rationes. 277. Indiguit gratia efficaci ex Angulino. 304. Ejus merita cur humana dicta. 273. Adremotionem errorem suscitavit Quenell, 306. Albigenes imitatur Quenellum. 359. Alexandri VII. formularium invadit. 352. Damnat Missale Gallice editum. 360. Eandem damnat, meretur Quenell. ibid. Alexandri VIII. censuram incurrit Quenell. 364. Alvarez (Didacus) O. P. calumnians. 305. S. Ambrosius male allegatus a Theol. Supp. 356. Ejus sententia applicatur Quenello. 364. Anabaptistas fanaticos facit Quenell. 306. Angelos ad visibilem Ecclesiam pertinere, ridicule docet Quenellus. 346. S. Antoninus O. P. male citatur. 356. Apollonius docet fidem operari sine caritate. 318. Appellantes ad futurum Concilium, nulla praeter haereticorum exempla citabant. 268. Appellatio illa non liberat ab haeresi. 378. Armeni ex dispensatione utantur in divinis lingua crapula dicta. 362, 368. Armeni Dominici Romae 1737. pag. 362. Arnaldi doctrina Quenell. damnatus. 293. Ejus damnata deleta ex operibus S. Augustini edit. 1644. pag. 303. Articuli Lovanien. DD. iudicio legitime contra Quenellum probati. 264. Athesm novam Quenell. habet. 308. Attribit Quenello peccaminosa. 334. Auctor hujus scripti non contra personam, sed malam doctrinam Auctoris Theol. Suppl. agit. 337. commendat Auctorem Theol. Supp. ab eloquentia & eruditione, uti Hieron. & Aug. Origenem & Pelagium. 367. Auctor quidam Ulisipone impressus 1734. mire favens, praeter intentionem, Thomis. 297. S. Augustinus, cur Adam merita, humana vocaverit. 273. Retrahitur sententiam asserentem, Adamo collatum in Deo voluntate non sterilem salvandi omnes homines. 310. 280. Admittit gratiam ante fidem. 314. Docet haereses evadendi remedium facillimum esse, audire vocem Summi Pontificis. 320. Praeter gratiam sufficientem, requirit efficacem. 295. 309. Locus ejus difficilis explanatur. 302. Docet gratiam esse debere omnino indefectam fuisse statuit. 271. 272. 304. Locus difficilis explanatur. 273. Admittit, gratia posse resisti potentia antecedenti, non consequenti. 292. Ejus mentem non intellexerunt Jansenius, Arnaldus, Quenellus. 295. 303. Ejus mens non recte emittit ex locis ubi solvit argumenta. 313. Verba ejus Pontifici auctoritati objici solita exponuntur. 370. Docet bonos & malos esse in Ecclesia. 372. Difficilis locus explanatur. 282. 286. Varias phrasas paucis explicatur. 304. Quatuor sententiae explicatur. 325. Ejus dictum: Praeceptum frustra fit &c. ut differat a damnata, In Vanum Domine praecipis. Alter locus ex Epist. 297. exponitur. 330. Ejus principia Quenellus tentavit subvertere. 323. Quo sensu dixerit, Fides prima datur. 315. Item. Spes sine amore esse non potest. 320. Notabilia verba contra Quenellum. 322. Ejus sententia a Theol. Supp. mutilata. 328. 375. Docet non solum caritatem, sed alias etiam virtutes non peccare. 330. A Theol. Supp. Auctore non intellectus. 325. Mutilata. 326. 375. Augustini preclara sententia omnibus commendatur. 304. Cur Pelagium ubique gratiam buccinantem, catholicam non agnovit. 297. Ejus Serry Tom. V.

verba, Pontifici auctoritati objici solita, pro Pontifice sunt. 369. Qui sint animales homines docet. 372. Notabilis sententia. ibid. Incidentes quaestiones saepe praetermittit: & suppositis adversariorum principis, aliquando procedit. 326. Quaedam ejus sententiae de timore. 339. Docet Lessonem Scripturae non esse necessariam ad salutem. 356. Auxilium fluidum Thomisticum probatur ab Emin. Goti ex SS. PP. 289. Axioma: quod possumus per amicos, nos possumus, exponitur. 298. 303.

B

Babylonis Ecclesia, Quenelliana. 350. Baji (Michaelis) systema legitur Quenellum. 275. Bajum & Quenellum quid deceperit. 276. Ejus propositiones renovat Quenellus. 311. 261. 377. S. Basilii contrarius Quenello. 354. Bene aliquid facere & bonum facere bene, ut differunt. 304. 305. 307. 296. Bene uti rebus mundi, quid Angulino. 304. Benedictum II. PP. damnae librum Juliani Toletani objicientibus, quid Gravina & Piccinardi Dominici respondeant. 257. Non damnavit Juliani duas propositiones: nec librum suspensibile videtur. 258. Difficultas haec sublata est, non sub Sergio Primo, ut vult Theol. Suppl. Sed ad summum fuit Joanne V. immediato ejus successore, ibid. Summus fuit Theologus, meritoque expositionem 2. propp. postulavit, juxta Doctrinam S. Thomae. 261. Ejus Epitaphium. 259. Benigne interpretari non possumus Quenellum, uti nec Bajum. 328. Biblia; quando in Italicum, Gallicum, Germanicum verba. 353. A Saeculo X. ejus Lectio Laicae veritas. 355. ejus Lectio non est necessaria ad salutem. 356. Fundatores Ordinum non can inculcarant suis, ibidem. Benitez (Bajetani de Logo) O. P. S. T. Magistri subtilis animadversio. 242. Billen (Norberti van) O. P. S. T. Magistri gravis sententia. 271. 347. Explicat in quo differant Thomista a Calvino. 316. Blasphemia Quenelli. 341. 342. Blondellus (David) non minus liberalis erga Papam ac Quenellus. 376. Bohemorum erroribus communicat Quenellus 363. Eorum postulationem rejicit Constant. Concil. ibid. Bonorum operum sollicitum Exercitium suscipit Quenellus. 306. Bonum operari differat a bene operari. 296. 304. 307. Brutalibus passionibus minime, sed cum brutalibus passionibus ad Deum iri potest. 338. Bunderius (Joann.) O. Praed. Quenellum in Melanchtone damnat. 375.

C

Cantus ultimus finis Quenelli. 363. Caeslini PP. sententia exponitur. 304. Calvinus replet suos praesumptione, Quenellus desperatione. 286. Horribilem ejus doctrinam renovat Quenell. 311. Cano (Melchioris) O. P. Epi. Canarien. insignis locus. 261. 277. Caput, Cui illata, & alia ex jure canonico citata a Theol. Suppl. non favent Quenello. 371. Carnalis cupiditas regnans, non necessario inficit omnes actiones. 328. Catechismum ignoravit Quenell. 347. Centura Facult. Theol. Parisien. contra Erasmus. 331. Circa Lessonem Sacrae Scripturae. 359. Centurae anni 1663. pars. 369. Charitas duplex, stricta & late dicta ex Augustino. 324. Minima plus diligit Deum quam quibus nullia auti. 326. Christianismus ad salutem sufficere, docet Quenellus. 307. Christus non est apud haereticos, & Quenellum. 279. Non dro omnibus mortuum esse, antiquus error. 280. 312. Pro salute omnium mortuum, facendum est. 283. B b b 2 Cir.

Circumstantia diverse faciunt, ut unum Auctorem catholicæ, alterum hereticæ exponamus. 261. 279. 317. Clementis XI. vita, Urbini edita 1727. Auctore Claris. viro Petro Pollidoro Eminentissimi D. Card. S. Clementis Albani, Auditore, & Beneficiario S. Petri Vaticani, opus est fide publica dignissimum. i. Declarat sententias Thomisticas a se minime esse proscriptas. 355. Post editam constitutionem uti juratus Thomista locutus est. Præfat. N. III.

Clementinam constitutionem scriptis suis defenderunt e Dominicis Belgis, Thomas Du Jardin, Norbertus van Billen olim Theol. Calanat. uti & sequens, Franc. van Ranft, Guilielmus Poelman, Vincentius Nicole omnes S. T. Magistri Præf. n. v. Clementinam Ludovicus Robyn S. T. Licent. Præf. n. v. Clementinam Constat. oppugnantes, qui obtulerunt suæ inobediencia. 252. Prætextus illos Clemens & Successores dissiparunt. ibidem. Approbat Decretum S. Congreg. S. Officii pro Dominicis Armenis. 463. Non prohibuit cantum populi, ubi est in usu. ibid.

Comma famolium in Bulla S. Pii V. omnino legi debet, ex Natali Alex. 270.

Compendium viæ salutis Scriptura, SS. Aug. Thom. Ignat. de Loyo, Assignat, sed abbreviatam viam Quænellii ignorat. 307.

Concordia gratia & liberi arbitrii non requirit necessitatis immunitatem juxta Quænellum. 290.

Constat. Synodus contra Quænell. 352. 368.

Constitutio Unigenitus duplex genus aduersariorum habet. 252. 268.

Constitutione Dogmatica Papali, an catholica dogmata conuellantur dubitare, idem est ac dubitare an deserit fides Petri. 252.

Contentionis (Vincentii) O. P. præclara reflexio de Primatu Papæ. 375.

Contradictoria vera propp. sexagesime sexta. 338.

Correptiones ad quid valeant, juxta SS. Aug. & Thom. 302.

Corrigitur locus ex indice summe S. T. 301.

Criterion ad discernendum Quænellitiam a Thomista. 293.

S. Cypriani insignis sententia. 320. 375. Docet Papam esse unitatis Ecclesiæ originem & iudicium. 369.

Dialectica regulas non seruat Theologia supplex. 338. Defendenda alicui doctrinæ, quæ adferri debeant ex S. Prospero. 353.

Dei voluntate salvandi omnes homines, negata necessario inciditur in hæresim. 278. Hanc negat Quænell. 342. Duplici motionum genere utitur Deus erga homines. 308. Audit preces, etsi non ex charitate strictè dicta proferat. 322. 325. 324. 233.

Differentia legis veteris & novæ ex S. T. 340.

Dilemma contra Quænellitiam. 330.

Diofcorus S. Leonem PP. auius excommunicare, excommunicatus fuit. 371.

Dispensatio non differt ab interpretatione & Epikia, juxta Quænell. 367. Non dispensavit in Lege divina David, aut Apostoli volentes ipicas. ibid. Dispensandi potestatem cuiuslibet prodigaliter concedit Quænell. ibid. & 368.

Divina in vulgari peragî debere, vult Quænellus. 362.

Dogma novum & ridiculum Quænellii. 342.

Dominis (Mar. Anton. De) de Ecclesiastica hierarchia error. 368. De Primatu Papæ. 376.

Dominicani Armeni Romam veniunt. 362.

Dominici dies quomodo transigi ex S. Antonino. 356.

Dubia quædam proposita Auctori Theologiae supplex. 365.

Dupinium, Launojum, Richerium, De Dominis, sequitur Quænellus. 368.

Eccliam sumit Quæstet. pro visibili corpore, tamen facit eam invisibilem, ponens in ea Angelos, & solos iustos. 344. Duplicem forte admisit Ecclesiam, ut novatores sæculi XVI. 345. In Eccle. esse peccatores, docet August. ibid. Gregorius. ibid. Est pia mater. 353. 355. Eam acculat Quænell. 350. 356. Est indefectibilis. 360. Non oraret pro reprobis, si nocerent. 282. In ea esse, & membrum ejus esse, sunt diversa. 346. Quænellii chimærica. 348.

Ecclia latina Quænellii operis 1695. 332. Posteriores mutata, sed frustra. ibid.

Episcopi Gallicæ Quænell. Janenizare agnoscunt. 267.

Etiam refractari Constat. Unigen. ibid. Paucorum ter-giveratio quid fecerit. 268. Gallie. 270. docent Pontifici obediendum. 373. Eis injuriolos Quænellus. 369.

Epistola doctoris cath. ad Licent. suspectum. 284.

Epitaphium Benedicti II. 259. Quænellii. 269.

Erasmi propp. Damnatæ. 331. Minus Quæstetlo peccavit. 367.

Error antiquus renovatus. 283. 343.

To Etiam, vim habet addendi. 295.

Exodium Ariannum Quænell. imitatur. 350.

Excommunicandi potestatem inuicem reddidit Quænell. 369. Excommunicatio non dependet a consensu populi. ibid. Infortidens per annum, de hæresi suspectus. 372. Injuria non semper est invalida. 370. Qualiter se geret injus excommunicatus. 373. Charitatem auferre non potest. 375. Non contemnenda. 371. Excomm. Diocori manifeste nulla. ibid. Differunt quæ ob doctrinam, aut factum personale infligitur. 372. Exempla quibus quis utitur, aliquando suspectum reddunt. 290. Creationis, incarnationis &c. male adhibita a Quænell. ibid.

Explicationes Theol. suppl. similes aliis, cuiusdam Prælati Galli. 252. Olim magis utiles. 255. vide etiam pag. 256. 259.

Exponendi aliter SS. Patres, aliter auctores suspecti, ex S. Augustino. 284.

Facere & posse Quæstetlo convertibilia, non Augustino. 265.

Feltrensis Episcopi in Trid. observatio. 357.

Feminas Paulus arceat a Scripturis. 353. Manicheæ varietates. 355. cum faverit Quæstellus. 371. Earum opera omnes heretici uli. ibid.

Fideles simplices, quid securos præstet. 253.

Fides est fundamentum omnis bonæ dispositionis per Quæstell. 313. iecus Augustino. 314. 322. Ubi est, religio esse potest. 350. Quidquid præcedit charitate formatam, naturale est Quæstell. 338. Requirit prudentiam serpentis. 350. 377.

Filius prodigus damnat Quæstellum. 338.

Finis Quæstellii, negantis malos in Ecclesia. 347.

Fœdus Judæicum latius patet quam Lex. 340. Novum quos complectitur. 342.

Formulas SS. Patrum quomodo usurpare. 296.

Fratricellorum insaniam suscitavit Quæstell. 347.

Frivola interrogatio respondetur. 270.

Fucum Lectoribus facit Quæstell. 346.

S. Fulgentii Locus difficilis explicatur. 301. Docet Angelos & Adam gratia efficaci indiguisse. 304.

Galli poeta versus Quæstellio aptati. 339.

Galliam acculat Quæstell. 353.

Geronis glossa cum grano falsi. 372.

Giennensis Cardinalis oratio. 337.

Gottschalci historia Janenio adversa. 303.

Gotti (S. R. E. Cardin.) Ordin. Præf. auxilium fluidum Thomistarum ex SS. Patribus probat. 289. Calvinum duplicem admisisse Ecclesiam. 345. Rejicit lib. Quæst. vet. & novi Testam. 271.

Gratus conversionis peccatoris, secundum Quæstellum. 366.

Gratia gratuita esse debet omni modo. 269. 271. Moraliter excitantes necessaria. 300. Necessitatem invenit Quæstell. in Præfat. item. 290. 349. Parvæ ut vere sufficientes dici possint. 297. Janeniticæ & Quæstell. tales non sunt. ibid. Alia præter efficacem admittenda. 308. Thomisticas sufficientes qui deriserint. 297. Possibilitatis non sufficit Augustino. 295. Sufficiente Thomisticæ remota ut incurratur Janenismus. 296. Sine efficaci nihil nos posse, Janenismi fundamentum. ibid.

Gravison Amat. (Ignat. De) O. P. Theol. Casanat. dicta confirmat. 296.

S. Gregorii verba exponuntur. 299. Notanda sententia. 371. Mercedem assignat duplicem eidem operi. 322. Et imponit Theol. suppl. 345. Epistola ad Theodorum Medicum. 356.

Gregorius Nyssenus male interpretatur a Theol. suppl. 348.

Gregorius IX. male allegatus. 354.

Harlei (Franc. De) deleri iussit Analyticam synopsin. 303.

Hæreses veteres suscitans, frustra queritur se damnatum. 261. Hæreticorum agendi modus ex Herony. 275. Vera falsis milcent. 277. Multum valent apud eos qui in fide non valent. 315. Eos libi devincere studuit Quæstell. 307. In puram Dei ideam impingunt. 340. Utuntur femininarum opera. 371.

Hieronymi verba contra Theol. Suppl. 319. Laudat Originem ab eloquentia. 367. Quid retexit circa hæreticos. 371.

Hil. de Auxiliis. 265.

Homo cur egeat habitibus. 277. Quod homo careat gratia, non ex Deo, sed ex homine est. 297. 298. Se determinat ut causa principalis secunda. 317.

Honoratur Deus per actus virtutum. 333.

Horatius magis christianus quam Quæstell. 301. Prohibet ne affluat pannus. 320. Verus in Theolog. Suppl. 325.

Hormisdas PP. non damnavit prop. Unus de Trinitate passus &c. 257.

Huzs (Joannes) redivivus. 347. 348. 372.

Iansenio quid sit, Redemptionem dare. 280. Erravit contra regulas critices. 281. Doctrinæ Synopsis. 280. Refuscat. 342. Eo audacior Quæstellus. 243.

Idea liberatæ catholicæ & Quæstell. 307.

Impossibilia Deus non precipit. 317.

Indorum errorem Quæstell. approbat. 378.

Infantes non spectant ad Ecclesiam juxta Quæstell. 342. 348.

Inidelium opera quæ sunt peccata. 305. 327.

Joannes IV. PP. explicavit epistolas Honorii. 257.

Joannis Chryl. locus exponitur. 353.

Joannis a Paltz O. E. S. A. fragmentum. 286.

Joviniani hæresis suscitata. 349.

Ironiam Deo qui tribuat. 340. 342.

Juramentum exigi posse. 352. Quale ab Hussitis & Wicleffitis. ibid.

Justitia amor Quæstell. charitas. 260.

Juvenalis versus in Metzzenium & Theologiae Suppl. auctorem. 325.

Lectio Scripturæ S. non necessaria. 352. Veteris Testam. diffusit S. Basilii Chiloni. 354. Ex novi abusu. 357. Qualem hominem requirit. 354. Ipe-ctat disciplinam & fidem. 358.

Lemos (Thomas de) O. P. calumniatus. 305. Damnatum Bajum, Janenium &c. ibid.

S. Leonis auctoritas exponitur. 328. Quæstellus assingit pravum sensum. ibid.

Lex in bonum non in malum publicum. 341. Vim obligandi non habet per Quæstellum. 367. 368. Abrogari potest sine legislatoris criminatione. 354. Legis veteris & novæ differentia. 340. Principalitas utriusque. 337. Verus non sine gratia. 340. 341. 328.

Liber de fide contra Manicheos, Evodii est. 340. Quæstionum veteris & novi Testam. non est catholici. 271. Schala claustralium nec Augustini, nec Bernardi, sed Guigonis. Vide Errata ad pag. 308.

Lovanensis Universitas Mare Oceanum. 377. Theol. Facultas formulam edit contra Bajum. 328. Quæstell. contrariam. ibid. Probat gratiam nobis inherere. 275.

Ludovici XIV. morte omnia turbantur in Gallia. 268. Lutheri errorem suscitavit Quæstell. 276. 291. 331. 339.

Ironiam Deo tribuit. 340. Judicium de Scripturæ Lectione. 359. Postulat explicationes. 256. Habetur hæreticus, etsi appellaverit ad Concilium. 378.

Mali possent bene vivere, sed nolunt. 300.

Mandata Dei possibilia etiam in vet. Leg. 340.

Manichei redivivi. 349. Marcus Antonius de Dominis. 350. 352. 376. Melancthon. 376.

Meritum duplex, condigni & congrui. 323. Primum charitatem strictè dictam, alterum late dictam existit. 324. Meritum omne abuluit Quæstell. 316. 329.

Merzenius (Carolus Gaspar) vapulat. 325.

Miracula facere mali possunt. 318.

Missalia in vulgari edita. 361. Dominicanorum Armenice. 363. 364.

Mos S. Sedis damnare propp. respective. 361.

Mortuum peccato quid sit. 348.

Moylis nullum dedit Deo filium, juxta Quæstell. 341.

342. Magis obduravit Judæos. 341.

Mulieris hæresis disseminatrix. 371.

Natalis Alexandri notanda doctrina. 262. Defenditur. 263. Retrahit sententiam circa famolium comma. 270. Putat corruptam Synodum Valentiam. 280.

Naufragantibus similes sunt errantes. 315.

Necessitatem physicam peccandi Lutherus, Calvinus, Janenius, Quæstellus statuunt. 304. Repugnat libertati, secus moralis. ibid.

Nicolai (Joannis) O. P. diligentia. 301.

Noaillius (Card.) approbationem suam libro Quæstellii admittit. 267.

Nos, in nominativo, ego & ille, in accusativo me, illum, istum &c. significat. 283.

Nota Ecclesiæ, veræ & falsæ. 360.

Novus Quæstellii error. 338.

Noxium, tam nocivum quam inutile significat. 328.

Opus Quæstellii, errorum colluvies. 260. 349.

Opera doctrinam obscuram explicant. 262. 366.

Quæ sunt in peccato, omnia vitiosa Quæstellio. 318.

To Oportet, in Quæstellio, idem quod necesse est. 294.

Orationis Fundamentum Fides Augustino, caritas Quæstellio. 333.

Pallium Calvinisticum dat Quæstell. 366.

Parisiensis Theol. Facul. damnavit Quæstell. in Erasmo. 331. Docuit infallibilitatem Pontificiam ab antiquis. 374.

Patientiam commendat Sanctus August. salva doctrina veritatis. 350.

Patrum variae sententiæ de timore exponuntur. 333. 334. 336. SS. PP. qua reverentia receperunt decisiones Apostolicas. 255. Credebant Pontifices etiam cogi ad dicendam veritatem, a Deo. 256. Quomodo recurrerent ad S. Sedem. 259. Qui docuerint nos sine gratia nihil posse boni, 296. Ut differant a Quæstellio. ibid. Qualiter loquerentur si modo viverent. ibid.

Paulus (S. Apostolus) timore incusso conversus. 338. Non pertinebat ad Ecclesiam juxta Quæstell. 348. Qualiter se gessit circa S. Petrum. 373. Cum ipso scriptum Evangelium contulit, non conciliariter. ibid. & 374.

Paulus IV. damnavit errorem circa mortem Christi. 283.

Peccatoribus occultis publicam poenitentiam imponi vult Quæstell. 364. Cuiuslibet delinuit omnia salutis media per Quæstell. 329. Est perplexus. 339.

Peccatum & mendacium sola nostra sunt. 304. Positive a Deo causati ex Quæstellio sequitur. 343. Gravius circa hoc peccat Lutherus & Calvinus. ibid.

Pelagii error suscitatur a Quæstell. 349. In quo differant. ibid.

Petro (Principi Apostolorum) omnes Apostoli & seniores acceperunt. 374. Ipsi collatas claves vult Augustinus, dum Unitati Ecclesiæ collatas dicit. 369. Representabat Ecclesiam ut Caput & Princeps; quid inde sequatur. 370.

Plebs attenta esse potest licet non intelligat idioma Ecclesiasticum. 362. Nunquam ubique cum Clero cantavit. 361.

Pontifex Romanus est Ecclesia unitas visibilis. 369.

Caput & natus Ecclesiæ. 275. Spiritus S. ei promissæ assentientia confidimus catholicis precipue. ibid. Major est potestas quam olim Imperatorum. 293. Pontificis vocem qui audiunt, ab omni laqueo se cito eripiunt. 320. Est immediatus Vicarius J. Chr. 369. A J. C. immediate habet suam potestatem: quod subtiliter docet Sanctus August. 369. Adversarii propriis armis oppugnantur. ibidem. Primatus inimici, Regum inimici. 376. Et Episcopis injuriolos Quæstell. 368. Post Joan. Huzs, & M. A. de Dominis. ibid. & seq. Primatum jure humano ipsi competere concedunt hæretici. 376.

Phrasia Augustini, Non vult, indicat potuisse. 337.

Pœna legis veteris constituta erat peccato externo. 336.

Prædestinationi in Quæstellio redivivi. 301. 349.

Praxis Quæstellii jungenda doctrinæ. 262. 371.

Principium discordiæ, subditos dividunt. 280.

Professoris publici officium. 295.

Propositiones 29. & 59. non extare in Quæstellio, calumnia. 253. Ultima fuit postea alterata, sed frustra. ibid. Prævum involvens sensum, etsi insecti possit, damnabilis est absolute. 262. Resp. Objectis contra. ibid. Hæc propp. Sine gratia efficaci nihil possumus, sine addito, ineptissima est. 296. Est quinque propp. Jani. fundamentum. 295.

S. Properi sent. exponitur. 329. est contrarius Quæstellio. 378.

Quackeros facit Quæstellus. 312.

Quæstellus varias hæreses suscitavit. 255. propp. ejus, etsi dubia in se, aliunde intelliguntur. ibid. & 260. Cur aliqui fingant esse dubias. ibid. Opus primo damnatum. 1708. ibid. & 267. Doctrinæ ovium. 263. Imitatur Lutherum. ibid. 269. Non creditur Primatum Papæ. ibid. Renuit subscibere damnationi Janenii. 264. Formulam contra Jani. air, repugnare rationi & veritati. ibid. Cur non fuerint communitate propositi, damanda. 267. Maluit delere patriam quam Bajum & Janenium. 264. capitur & sequestratur. ibid. Fugit & citatus non comparuit. ibid. Articuli contra eum probati. ibidem. Sententia. 266. Quæstus frustra, se non fuisse audium. 269. Proteclatio ante mortem. 268. Eadem utilitas Ecclesiæ accessit, quæ ex aliis hæresibus. ibid. Adacio Bajo.

Bajo. 270. 276. 328. Janſenio. 292. Quid illos ſeſſent. 270. Peccavit defectu rectæ de Deo idæ. 271. Dicit in Pelagianiſmum aut Lutheraniſmum. ibid. Negat gratiam inhærentem nobis. 289. 373. Gratiâ ſufficientem. 265. 289. 298. Merito interpretatur, ut Auguſtinus Pelagianum. 274. Calumniam non gravatur. 274. Quæ occasione faventes invenire poterit. 280. Suſcitat tertiam Janſenii. 282. Audaciffimus & temerarius. ibid. Exponeit articulum ſymboli. 283. Spem e medio tollit. 289. Notanda ejus ſententia. 287. Primam Janſenii reproducit. 290. 295. 300. Renovat quintam Janſenii. propp. 296. Nullus sapiens comparabit SS. Patribus. 297. Non eſt catholicus habendus, eſti dicat admittere gratiam ſufficientem Thomiſticam, cur 2 ibid. 200. Peccat contra Dialecticam. 302. Deſruit libertatem. 303. Renovat quintam ab Alex. VIII. damnatam. 310. Magis damnabilis, quam ille auctor. 318. 329. Impugnât Tridentinum. 312. Damnatus cum Luthero. ibid. Prohibuit ne benigne interpretaretur. 313. 314. Non habet conceptus vulgares, ſed peregrinos. 319. Indignam ſe reddidit auxilii. 325. S. Leonem male interpretatur. 326. Huz propoſitionem renovat. 371. Inſipientiffime inſanit. 352. Illuminator Eccleſiæ videtur voluit. 353. Eccleſiam illuſionis taxat. 354. Incurrit anathema Trid. docendo omnia alta & intelligibili voce dicenda in Miſſa. 362. Omnem ſubordinationem evertit. 367. Lutherum & Eraſmum ſequitur. ibid. Apratur ei cenſura Parieſis. ibid. Docet, quo nihil abſurdius fingi poteſt. 370. Quod fallum, temerarium, ſcandalolum eſſe Theol. ſuppl. ſeretur. ibid. Queſnelliffimus eſt ſpecies Manicheiſmi. 307. Queſnellite prudentiores pro conſervando corpore quam anima. 312. Non ſunt ſpirituales homines. 371. Sed carnales. 372. Cum Queſnellum acculare deberent, accuſant Eccleſiam. 350. Queſnelliffimus deſicit in incunabulis. 347.

R

Raynaldus (Odericus) male lectus a Theol. ſuppl. auctore. 337. Rauli (Franc. Van) Ord. Præd. ſcripſit contra Queſnell. XXVI. Non eſt auctor Synopſis vitæ editæ Venetiis 1720. cum alio ejus opusculo. 263. Regula juris, ſemel malus. 282. Regula pro eruendo propoſitionum ſentia. 261. Ex eadem S. Fulgenſius abſolvitur, Queſnellus damnatur. 279. Pro intelligenda Auctorum mente. 313. Quarta indicis olim recepta in Germania. 358. Quidquid ſit de Gallia, non juvat Theol. ſuppl. ibid. Unicus agendi, eſt bonum privatum, juxta Queſnell. 366. Religioſos ſolos poſſe ſperare in Chriſti morte verofiſſimè licet non docuit Queſnell. 284. To Reprobandum idem valet ac iterato probandum. 258. Remuneratur Deus opera bona, licet non ex caritate ſtrictè dicta facta. 322. Reſtendi gratiæ potentiam, quam Queſnelliani admittant. 293. Rodericus Toletanus imponit Benedicte II. PP. 254. Romani cur a Deo orbis imperium conſequantur. 328.

S

Salvator dicitur, non qui Lytrum dare poteſt, ſed qui dedit ſufficiens. 280. Sacra Scriptura, varios actus virtutum recenſet, ſine caritate. 319. Ut veritæ Lectionis librum non habet Eccleſia. 355. Verità lectio Laicis a ſæculo IX. ibid. Legere, ut diſciplinæ ſit. 353. Non eas intellexit Queſnell. 464. 495. Sebille (Alexander) O. P. primus in Belgio contra Janſenium librum edit. 280. Senſus allegoricus Scripture, non excludit litteralem. 370. Senſum contrarium aſſignit Theol. ſuppl. propp. 262. Sententia Archiep. Mechlin. contra Queſnell. 266. Sergius a femina Manichæa ſeductus. 355. Serrariani (Nicolai) male intellexit Theol. ſuppl. 358. Signa iræ Dei in filios ſuos. 363. Silentium clamori æqui valens. 262. 278. Damnât Queſnellum. 345. Simpliciter in deſperationem præcipit Queſnell. 339. To Solus & Niſi vaſte Queſnellæ adjecta. 336. Soncini (Pauli) hæreſim renovat Queſnell. 350. Sorbonæ Doctores damnant Theol. ſuppl. 347. Spe ſublata quæ ſequantur. 320. Spiritus Sancti duplex impullus. 324. Steyartii (Martini) reflexio. 356. Stratagemata Queſnellæ ad introducendam gratiam neceſſitantem Janſenii. 289. Subtilitas vana Theol. ſuppl. 346.

T

Talis aſſutum fruſtra prop. quinquageſimæ nonæ. 333. Theodorus Medicus a Theol. ſuppl. inepte inducitur. 356. Tempus ab Apoſtolo prædictum advenit. 359. Tertulliani notabile dictum. 315. Theologia ſupplicis Auctori ſimulat ſe Conſtitutionem Unigenitus admittere, ſed fruſtra 252. Truncat prop. quinquageſimam quartam. 325. & ſextageſimam tertiam. 254. Iſdem tibiſi cantat, quibus marci Queſnellite. 268. Male interpretatur prop. trigefimam ſextam. 274. Item trigefimam ſeptimam. 276. Male confundit compenſariam ſalutis viam, cum via abbreviata Queſnellæ. 283. Facit Queſnellum reum anathematis Trid. 285. Dabitur an Spiritus S. Eccleſiam deſeruit, & ad Queſnellum acceſſit. 293. Inolerabile dictum. 300. Truncat textum Auguſtini. ibid. & 375. S. Thomam calamitat. 305. Miſerum raptodium. 313. Imponit Eccleſiæ & SS. Patribus. 315. Mutat capitulum Cæleſtini. 316. Aſſerit certiffimum, quod certiffime fallum. 318. Animatur ad monitum Auguſtini ſequendum. 320. Truncat verba S. Thomæ. ibid. Damnatum ſuum clientem. ibid. Male interpretatur Apoſtolum. 321. Operam perdit & olenam ibid. Confundit omnia. 324. Auguſtinum tentat facere Queſnellianum. 330. Male citat Auguſtinum. ibid. Graviter errat. 350. 351. Fingit ſenſus ad libitum. 354. Athyopem lavat. ibid. Inepit. Ibidem. Adicit verba Auguſtini Queſnellum damnantia. 371. Vofectius. 369. Timorem inter & ſpem incedendum. 288. Timor inducit ad dil. tionem. 322. Malus non eſt, licet compatiatur voluntatem peccandi. 334. Sepe accipitur pro trepidatione animi ob pœnas corporales imminentes, a SS. Patribus. 336. Gehennæ, voluntatem peccandi excludere poteſt. ibid. Seruilius malus eſt Queſnellæ. ibid. & 338. Sicut ſeta linum, ita amorem ex S. Aug. ibidem. Quantum valet Auguſtino. 339. Non duplex tantum, ſed quadruplex eſt. ibid. Timore peccate ducti non ſunt in Eccleſia Queſnellæ. 346. Traditio de meritis bonorum operum. 315. Quæ divina & apoſtolica. 361. Tridentinum damnat Queſnellum. 339. Item. 276. cap. 5. & 6. de juſtificatione, exponitur. 313. Anathema in Queſnellum. 334. Item. 315. 348. 362. Diminute refertur a quibusdam. 366. S. Thomæ injuria Theol. ſuppl. 355. Admittit gratias ante fidem. 310. Duplicem maectat errorem. ibid. & 313. Auctoritas exponitur. 336. Simul Lutherum, Calvinum, Bajum, Queſnellum & Sempelagianos conſicit. 314. Ejus auctoritatem truncat Theol. ſuppl. 331. Locus exponitur. 353. Docet ſine gratia ſupernaturali nullum dari meritum. 272. Notandus locus. 287. Thomiſticus ſenſus minime in Queſnellæ damnatus. 355. Thomiſta quid reſpondere poſſint adverſariis. ibid. Thomiſtice ſcholæ plurimum proſerunt adverſarii. 254. Diſtinctiones non juvant Queſnellum. 278. Thomiſtis ſufficit ſcholæ Doctrinam approbatam a Rom. Pontificibus. 297. Sunt Catholiciſſimi adverſariorum conſeſſione. ibid. Cur eorum gratiæ ſufficientes, ſint vere tales tales, non gratiæ parvæ Janſenii. ibid. Concordant pulcherrime Tridentino. 298. Quod hodie docent, olim docuerunt. ibid. Turclupinos imitatur Queſnellus. 359.

V

VAnum non eſt quidquid a caritate non eſt. 322. Venenum prop. 63. non in diſparitate ſed paritate conſiſtit. 337. Virtutum opera extra caritatem facta. 322. Virtutis veræ actus, ſed non perfectæ. 326. Virtus vera & ſimpliciter dicta diſferunt. 327. Virtutis moralis & intellectualis differentia. ibid. Vita Clementis XI. Vide, Clemens. P. Viva S. J. in Thomiſta ſtratagemata detegitur. 288. Male acculat omnes Armenos hæreſis. 362. Voluntas ſalvandi omnes homines. 278. 281. 283. Dicit poteſt conditionata. 279. Antecedens & conſequens declaratur apoſtoliſſimis exemplis. 278. 281. Voluntarium in Adamo non ſufficit ad peccatum perſonale, ex Auguſtino. 299. Voluntas quomodo ſe moveat. 307. Mere paſſive ſe habet juxta Queſnell. 312.

W

Waldenſis ſequitur Queſnell. 359. Item Wicleff. 325.

Z

Zenonis Veronenſis ſententia. 320.

JOANNIS CHECCOTII CANONICI VICENTINI

*Et in Academia Patavina Historiæ Ecclesiasticæ Professoris
Symbolum Fidei circa Mysterium Trinitatis
vernacula lingua editum: hoc est:*

Simbolo, o' Profession di Fede del Mistero
della Santissima Trinità.

JACOBI HYACINTHI SERRY
CENSURA
In eundem Symbolum.

CHECCOTIANÆ FIDEI PROFESSIONIS

A

SERRYANA CENSURA VINDICIÆ,

*Elaborata a quodam Sacerdote Seculari Vicentino, quibus illa a conviciis, quæ perperam
oneratur, dispungitur, eamque orthodoxæ Religionis doctrinæ
non adversari palam ostenditur.*

JACOBI HYACINTHI SERRY
CONFUTATIO DEFENSIONIS
PSEUDOSYMBOLI;

*Nec non Censurarum, quibus confixum fuerat redintegratio,
confirmatio, explicatio.*